GLASNIK

URADNI VESTNIK OKRAJA LJUBLJANA

LJUBLJANA, 20. marca 1962 — LETO IX, ŠTEV. 22

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

SEJA OBEH ZBOROV OKRAJNEGA LJUDSKEGA ODBORA, DNE 13. MARCA 1962

Resolucija o politiki gospodarskega razvoja v okraju Ljubljana za leto 1962

15.

Gospodarski razvoj v letu 1961 se je odvijal ob pogojih novega gospodarskega sistema, ki bodo imeli tudi na nadaljnji razvoj odločilni vpliv.

Kljub kratkotrajnemu delovanju novega gospodarskega sistema, ki še ni mogel polno zaživeti, beležimo v letu 1961 znaten napredek v razvijanju družbeno ekonomskih odnosov, kar moramo v veliki meri pripisovati ravno delovanju tega sistema. Novi pogoji gospodarjenja nasploh sicer v preteklem letu še niso v polni meri silili gospodarskih organizacij k najsmotrnejšemu gospodarjenju, vendar so začeli delovni kolektivi prilagajati svojo usposobljenost novo nastajajočim pogojem.

K temu so dosti pripomogli tudi bolj objektivizirani ekonomski instrumenti v sistemu delitve dohodka, ki so kolektivom pomagali odkriti tudi niz problemov in slabosti znotraj gospodarskih organizacij. Med te slabosti spadajo poleg drugih predvsem nizka produktivnost dela, nesorazmerno visoki proizvajalni stroški, nizka stopnja izkoriščanja osnovnih in obratnih sredstev, tehnološka zaostalost in druge. To je v znatni meri posledica samozadovoljstva vodstev podjetij, ki so se zadovoljevala z že doseženo stopnjo razvoja, ne da bi skrbela za nadaljnji razvoj proizvodnje v cilju njene večje tržnosti, ki jo zahteva prehod na nov gospodarski sistem. Zaradi tega so sedaj prišle do izraza slabosti v odnosih med proizvodnjo in tržiščem, tako da so morale mnoge gospodarske organizacije vlagati veliko naporov, da bi svojo proizvodnjo prilagodile zahtevam tržišča. V procesu te preusmeritve so gospodarske organizacije dostikrat premalo objektivno ocenjevale vrednost dela in večale osebne dohodke hitreje od proizvodnje, zato ugotavljamo v tem letu nesorazmerno hitrejše naraščanje potrošnje od proizvodnje. Delovni kolektivi so že do sedaj za odpravo teh slabosti podvzeli vrsto ukrepov, med katere moramo prvenstveno šteti: nadaljnjo razširitev delavskega samoupravljanja na ekonomske enote, uvajanje novih načel v notranji delitvi dohodka, znižanje manj produktivne delovne sile predvsem v pomožnih dejavnostih in prizadevanje za znižanje materialnih stroškov.

Nekateri instrumenti, uvedeni začasno ob prehodu na nov gospodarski sistem, so se pokazali ne samo kot destimulativni, marveč v mnogih primerih tudi kot škodljivi za normalni razvoj odnosov v gospodarstvu. Ti instrumenti so bili predvsem naslednji:

— Prispevek od izrednega dohodka se je v praksi pokazal kot faktor, ki ovira normalni razvoj delavskega upravljanja; še posebej ovira uvajanje ekonomskih enot in napore za zniževanje proizvodnih stroškov ter dvig rentabilnosti v poslovanju.

— Centralizirani sistem razporejanja obratnih sredstev preko narodnih bank je nasprotoval osnovnim načelom delovanja novega bančnega sistema in zaradi nizkega kreditnega potenciala onemogočil komunalnim bankam kot kreditnim ustanovam komunalnega gospodarstva, da se uspešno uveljavijo. K padanju tega kreditnega potenciala komunalnih bank pa je dosti pripomogla tudi njihova razdrobljenost, ki se je potencirano oblikovala v našem okraju mestoma kot posledica avtarkičnih teženj.

— Administrativno zadrževanje cen nekaterih proizvodov, katerih produkcija je že dosegla takšen nivo, da je bilo zanje to zadrževanje nepotrebno, je oviralo oblikovanje normalnih ekonomskih odnosov na tržišču in v proizvodnji. To se je posebno pokazalo v proizvodnji premoga, tekstila in drugod; posledice tega zadrževanja so se kazale v tem, da se je utrip tržišča prepozno ali pa da se sploh ni pokazal v proizvodnji. Povsem isto pa velja tudi za instrument ekonomsko neutemeljenih visokih zaščit in subvencij v zunanjni trgovini. Vse to pa je vplivalo, da so mnogi kolektivi vlagali premajhne napore za izkoriščanje notranjih rezerv, neupravičeno pričakujoč rešitve v spremembi cen oziroma višine izvoznih subvencij.

— Prometni davek, ki naj bi v okviru novega gospodarskega sistema deloval le kot regulator tržišča, je v nekaterih oblikah posebno kot medfazni prometni davek deloval nasprotno in je oviral medsebojno proizvodno sodelovanje gospodarskih organizacij ter s tem tudi hitrejše uveljavljanje gospodarskega sistema.

Zaradi takih slabosti in pomanjkljivosti se proizvodnja, produktivnost dela in izvoz niso povečali tako, kot smo predvidevali, oziroma kot to dovoljujejo razpoložljive zmogljivosti.

Če je zaostajanje v dinamiki proizvodnje mogoče delno opravičevati s pomanjkanjem obratnih sredstev, pa je bilo zaostajanje pri izvozu industrijskih izdelkov izrazita posledica nezadostne pripravljenosti gospodarskih organizacij, da bi se hitro vključile v sicer ostrejše toda ekonomsko bolj utemeljene pogoje zunanje trgovine. Dejstvo, da je izvoz industrijskih podjetij kljub ugodnim razmeram na zunanjem tržišču dosegel komaj raven prejšnjega leta, kaže na to, da gospodarske organizacije niso videle osnovnih pogojev za svoj nadaljnji razvoj v nenehnem večanju vključevanja v mednarodno tržišče. Še vse preveč so se vključevale v zunanjo trgovino le s stališča večjih ali manjših koristi, ki so jim jih nudili začasni administrativni ukrepi, najsi bo v izvoznih faktorjih, najsi bo v direktnih aranžmajih, v katere jih je vključevala splošna državna zunanje-trgovinska politika.

Pri ugotavljanju pogojev za nadaljnji razvoj ne smemo zanemariti znatnega napredka v razvoju delavskega upravljanja, doseženega v letu 1961. Kljub objektivnim težavam, ki v tem letu niso bile majhne, beležimo znaten napredek v razvijanju ekonomskih enot, razvijanju samostojnosti teh enot in obratov, bodisi v pogledu gospodarjenja, bodisi v pogledu upravljanja v njih. Porasla je zavest organov delavskega upravljanja, s tem pa tudi zahteve po večji odgovornosti strokovnih uslužbencev za dogajanja v proizvodnji in izvenje. Delavski sveti so češče kot doslej klicali na odgovornost svoje uslužbence, kar je pozitivno vplivalo na odgovornost pri delu in na težnje po usposabljanju. Ponekod so delavski sveti celo zamenjali ali odstranili nekatere vodilne uslužbence, ki niso bili sposobni za svoje delovno mesto.

Močan vpliv na dogajanje v letu 1961 je imela tudi pospešena decentralizacija pristojnosti v organih oblasti. Komune so v tem letu prevzele celo vrsto pravic in dolžnosti tako v pravnem kot materialnem pogledu. V razmeroma kratkem času je znatno narasla materialna in družbena odgovornost komun kakor tudi njihova materialna osnova. Posebno izrazit je bil proces decentralizacije med okrajem in občinami. Okraj je v tem času začel dobivati obliko skupnosti komun in le redke so še funkcije, ki jih okraj neposredno opravlja. Vrsta odgovornosti od gospodarstva do družbenih služb kot zdravstva, šolstva, socialnega varstva, invalidskega skrbstva itd., je prešla v celoti na komune, pri čemer ima okrajni ljudski odbor le še koordinacijsko in instruktorsko vlogo. Moramo pa ugotoviti, da je s tem pospešenim prenosom odgovornosti padla na komune tudi velika dolžnost, da hitro usposobijo svoje kadre za opravljanje novih nalog, v čemer pa ugotavljamo precejšnje zaostajanje.

Na temelju gornjih ugotovitev smatra Okrajni ljudski odbor, da je mogoče v letu 1962 sistematično in pospešeno razvijati in vsklajevati gospodarstvo in družbene službe. Z namenom, da dosežemo čimboljše rezultate na področju gospodarjenja, krepitve komunalnega sistema in nadaljnjega razvijanja delavskega upravljanja, sprejema Okrajni ljudski odbor ob upoštevanju temeljnih ciljev zveznega družbenega plana in resolucije o politiki gospodarskega razvoja Ljudske republike Slovenije naslednjo

RESOLUCIJO
o politiki gospodarskega razvoja v okraju Ljubljana za leto 1962

Za pospešen in skladen razvoj gospodarstva ter za nenehno krepitev socialističnih družbenih odnosov so pred nami predvsem naslednje naloge:

— Pospešeno uvajanje novega gospodarskega sistema z izpopolnjevanjem notranje delitve dohodka, z izenačevanjem pogojev gospodarjenja ter z utrjevanjem bančnega in kreditnega sistema.

— Dviganje produktivnosti in proizvodnje s prilagojevanjem tehnologije in osebne storilnosti pogojem domačega in predvsem zunanjega tržišča z dokončnim prehodom iz proizvodnje za skladišče na proizvodnjo za tržišče.

— Doseči večjo stopnjo smotrnega sodelovanja tistih gospodarskih organizacij katerih skupni proizvodni program je mogoče ob boljši delitvi dela in ob večjem izkoriščanju potenciala laže prilagoditi zahtevam domačega, še posebej pa zunanjega tržišča. V tem sklopu je treba težiti k širokemu gospodarskemu sodelovanju pa tudi združevanju povsod tam, kjer so za to dani ekonomski pogoji.

— Z organizirano družbeno skrbjo zajamčiti, da bodo osebni dohodki zaposlenih naraščali skladno s porastom proizvodnje, oziroma da bo osebni dohodek posameznika odvisen od produktivnosti dela, merjene na tržišču.

— Naglo vključevanje v mednarodno delitev dela na osnovi intenzivnega naraščanja produktivnosti in proizvodnje ter bolje organizirane zunanje trgovine.

— Pospešeno investiranje predvsem v tiste stroke znotraj panog, za katere petletni perspektivni program gospodarskega razvoja v okraju ugotavlja, da imajo na našem področju najugodnejše razvojne pogoje. Taka investicijska politika pa mora dati poroštvo, da bodo z vlaganjem doseženi optimalni gospodarski učinki. Le tako se bo razvijal tudi družbeni standard kot osnova za večanje delovne sposobnosti proizvajalcev in se bodo izboljšali njihovi delovni in življenjski pogoji.

— Nadalje razvijati delavsko upravljanje v gospodarskih organizacijah s posebnim poudarkom na izpopolnjevanju tega upravljanja v obratih in ekonomskih enotah.

— Ker se v naših pogojih gospodarstvo razvija prvenstveno v okvirih komune, je treba za uresničitev vseh gornjih nalog, da komuna kot

specifični splet medsebojne odvisnosti različnih faktorjev v njej vskladi in poveže celotno njihovo materialno aktivnost.

— Uvajanje novega gospodarskega sistema bo hitrejše in bo dalo že v letu 1962 toliko večje gospodarske rezultate, kolikor intenzivnejši bo

RAZVOJ PROIZVODNJE

Intenzivno naraščanje proizvodnje v letu 1962 bo zaradi njenega zaostajanja v preteklem letu osnovna in poglavitna naloga gospodarskega razvoja.

Predvsem bo treba v večjem obsegu aktivizirati tiste proizvodne kapacitete, ki omogočajo večjo proizvodnjo, pa so zaradi prej navedenih pomanjkljivosti bile premalo izkoriščene.

Istočasno pa bo treba hitreje zaključiti začete rekonstrukcije, skrajšati rok investiranja in, kjer je le mogoče, začeti s proizvodnjo še v teku izgradnje.

Pri intenzivnejšem naraščanju proizvodnje bo potrebno posvetiti osnovno skrb nadaljnjemu prilagajanju proizvodnje potrebam domačega in tujega tržišča. Z zahtevami tržišča bo treba vsklajevati strukturo, kvaliteto in v največji meri tudi stroške proizvodnje. V ta namen bo treba hitro odstranjevati tiste ovire, ki so v preteklem letu preprečevale hitrejši porast proizvodnje.

Ena izmed glavnih ovir je bila slaba preskrbljenost in razporeditev obratnih sredstev, zato bo treba začeti to problematiko najprej reševati. Pri tem je pomembnejša pravilna razporeditev obratnih sredstev na področju okraja od težnje po absolutnem dviganju njihovega nivoja. Ponovna razporeditev sredstev naj se doseže s sprostitvijo sredstev pri kupcih za potrebe kreditiranja zalog in reprodukcijskega materiala. Z večjim uveljavljanjem poslovnosti bank bo treba doseči tudi ponovno razporeditev teh sredstev med posameznimi panogami ali strokami v okviru poedinih panog na tiste, ki so sposobne ta sredstva najhitreje obračati in najrentabilneje izkoriščati. Predvsem v to mora biti usmerjena politika komunalnih bank, ki naj svojih že tako skromnih sredstev ne razdeljuje v obratne namene po občutku ali po trenutnem pritisku gospodarskih organizacij, marveč po metodi najrentabilnejših naložb.

Za normalni razvoj proizvodnje je predstavljalo oviro tudi pomanjkanje reprodukcijskega materiala. Vzrok za to je bil v premočni usmeritvi gospodarskih organizacij na uporabo uvoznega materiala in deloma na premajhni založenosti trga z domačimi surovinami. Gospodarske organizacije, katerih proizvodnja je odvisna predvsem od uvoženega reprodukcijskega materiala, naj si tega zagotove z izvozom lastnih izdelkov. Gospodarske organizacije pa naj z domačim reprodukcijskim materialom oskrbujejo v večji meri ustrezne trgovske organizacije, katerim je potrebno preskrbeti za to obratna sredstva.

Ob upoštevanju danih pogojev in nastajajočih možnosti ter v skladu z zgoraj omenjeno politiko bi bilo mogoče v letu 1962 povečati družbeni proizvod na področju okraja v družbenem sektorju za približno 14 % ali v celotnem gospodarstvu okraja za približno 13 %. Delež družbenega sektorja bi znašal pri tem 91 % od celotnega gospodarstva.

Za takšno intenzivno naraščanje proizvodnje je potrebno, da gospodarske organizacije aktivirajo vse odgovorne faktorje, od katerih je odvisen nivo proizvodnje. Zaposlijo naj vse razpoložljive strojne kapacitete z uvajanjem večjega števila izmen, z intenziteto v izkoriščanju strojev itd. S spodbudnimi sistemi delitve osebnega dohodka je treba stremeti za tem, da proizvajalci na svojih delovnih mestih ne bodo vlagali samo maksimalnih naporov za dviganje svoje fizične storilnosti, marveč da bodo tudi trajno razmišljali o tem, kako bi izboljšali tehnološke postopke, kako bi dosegli boljšo stopnjo izkoriščanja strojev, kako bi prihranili čimveč materiala, skratka, kako bi čim ceneje in čimveč proizvajali. Z ustanavljanjem skupnih vzdrževalnih obratov in racionalizacijo poslovanja uprav je možno še nadalje zmanjševati manj produktivno delovno silo.

S temi ukrepi je možno doseči, da bo v letu 1962 rastla predvsem produktivna delovna sila in da porast zaposlenih v letu 1962 na področju okraja ne bo večji od 4 do 5 %. S tem bi bil dosežen tudi dvig produktivnosti dela za približno 8 do 9 %.

Posebno hiter razvoj proizvodnje naj bi dosegla zlasti industrija, ki je sicer že v zadnjih letih dosegala pomembne rezultate, vendar je zaradi hitrega vzpona v drugih panogah začela v strukturi celotnega gospodarstva našega okraja zaostajati. Pomembna naloga na področju industrije za leto 1962 je, da se začenjajo odpravljati nekatere pomanjkljivosti, ki so značilne za zaostalost industrije v ljubljanskem okraju.

Te osnovne pomanjkljivosti so v tem, da so osnovna sredstva zastarela in iztrošena, da so industrijske gospodarske organizacije majhne, razdrobljene in razsejane na širokem področju brez izrazite koncentracije, da so proizvodni programi gospodarskih organizacij med seboj nepovezani, da se prepočasi uvaja specializacija itd.

Zato bo potrebno v letu 1962 začeti z vsklajevanjem proizvodnih programov industrijskih gospodarskih organizacij za večjo specializacijo proizvodnje in tesnejšo medsebojno kooperacijo na široki fronti. Medtem ko je bila določena vskladitev proizvodnih programov in celo tesnejša medsebojna proizvodna povezava že dosežena na področju pretežnega dela elektroindustrije, je ta problem ostal na pol poti na področju kovinske industrije, medtem ko je ostal na področju drugih strok še povsem nerešen.

S specializacijo, medsebojnim povezovanjem, kooperacijo in programskim sodelovanjem industrije bo treba v letu 1962 doseči predvsem to, da se bodo na področju okraja izoblikovale take skupnosti proizvajalcev, ki bodo sposobne v večjem obsegu zadovoljiti zahteve domačega in tujega tržišča. Na področju elektroindustrije naj bi se še naprej oblikovala skupnost proizvajalcev elementov, sklopov in kompletnih postrojenj za avtomatizacijo. Na področju kovinske industrije naj bi se še nadalje oblikovala močnejša skupnost projektantov, proizvajalcev ter montažerjev kompletnih industrijskih postrojenj in posameznih sklopov za mehanizacijo in avtomatizacijo industrije. Na področju kemične industrije naj bi se izoblikovala skupnost polfinalnih in finalnih proizvajalcev tistih vej kemične stroke, ki jih je možno med seboj verižno povezati v proizvodnji celega niza deficitnih kemičnih proizvodov, ki jih mora naša država še uvažati.

V utrjevanju družbenega proizvoda iz izvoza bodo posebno pomembno vlogo v tem letu odigrale tudi tiste industrijske stroke, ki so se v zadnjih letih že rekonstruirale in imajo zadosti močno in moderno materialno osnovo za vključevanje na mednarodno tržišče. To so predvsem gospodarske organizacije iz področja lesne in papirne industrije.

Elektro, kovinska, kemična, lesna in papirna industrija bodo v l. 1962 nosile glavno breme povečanja industrijske proizvodnje. Glede na vlaganja, izvršena v preteklih letih in v tekočem letu, obstoji realna možnost za povečanje proizvodnje v teh strokah za najmanj 16 %. Ker v splošnem te industrijske stroke izpolnjujejo prej navedene pogoje za pridobivanje obratnih sredstev, naj jim banke dajejo pri dodeljevanju teh sredstev prioritetno mesto, s čimer jim bodo pomagale izvršiti predvidene naloge.

Naraščajoča proizvodnja in povečana potrošnja zahtevata, da se proizvodnja s svojimi izdelki čimbolj približa potrošniku. Osnovno oviro pri tem predstavlja nezadostno večanje prodajnega prostora, ki se je v preteklem letu navzlic visokemu porastu blagovnega prometa povečal samo za 9 %. Ker pa to zaostajanje vpliva na kvaliteto prodajnih uslug in izbiro, je nujno treba zagotoviti hitrejše povečanje prodajnega prostora in tudi poskrbeti za ustrezno prilagoditev organizaciji trgovine. V ta namen bi bilo potrebno podvzeti v tekočem letu predvsem naslednje ukrepe:

— Proizvajalne organizacije naj temeljiteje proučujejo in analizirajo potrebe in zahteve tržišča ter naj pospešeno odpirajo lastne prodajalne za vse tiste specializirane proizvode, katerih proizvodnja je dosegla tako raven, da to zahtevajo tudi lastni interesi proizvajalnih organizacij.

— Vse pomembnejše grosistične trgovinske organizacije, ki razpolagajo letos s povečanimi sredstvi in ki imajo za to dane tudi druge materialne pogoje, naj bi se lotile ustanavljanja lastnih detajlističnih poslovalnic.

— Registracija za detajlistično poslovanje in odpiranje detajlističnih trgovin naj bi se dovoljevala tudi uvoznim trgovinskim organizacijam.

— Zaradi velike razdrobljenosti detajlističnih trgovinskih organizacij, katerih je na področju okraja 81, bo treba formirati večje specializirane trgovinske organizacije; pogoj za to pa je, da se z združevanjem podjetij ne ustvarja monopol na škodo potrošnikov in da bodo taka podjetja usposobljena za odpiranje večjih in modernih trgovinskih poslovalnic.

— Pospešeno izgradnjo detajlistične trgovine bo treba zagotoviti tudi z združevanjem znatnega dela sredstev trgovinskih organizacij. Te organizacije pa naj svoje sklade v večji meri uporabijo za kritje potreb po obratnih sredstvih.

— V cilju, da se poveča zmogljivost v detajlistični mreži, bo treba v občutnejši meri uvajati predpakiranje blaga, za kar naj skrbijo proizvodna kot tudi trgovinska podjetja.

— Vzporedno z razvojem detajlistične trgovine bo treba zagotoviti tudi večanje in izpopolnjevanje servisne dejavnosti za tehnično blago.

— Občinski ljudski odbori naj še nadalje skrbijo za razvoj detajlistične trgovine in ta razvoj podprejo s povečanimi vlaganji iz svojih skladov.

Z izvedbo navedenih ukrepov je mogoče pričakovati, da se bo prodajni prostor v trgovini letos povečal za najmanj 7 %.

Na območju okraja je v zadnjih letih kmetijstvo na družbenih posestvih znatno napredovalo in je potrebno, da se tempo razvoja obdrži.

Sredstva, ki bodo na razpolago za kmetijstvo, naj se prvenstveno uporabijo za dograditev obstoječih objektov z namenom, da se njihove kapacitete čim hitreje izkoristijo za povečanje in pocenitev proizvodnje. Poleg tega naj se investira v izgradnjo novih objektov tam, kjer so pogoji za razvoj socialistične proizvodnje in so za to zvezna sredstva že zagotovljena.

Kmetijstvo z nekaterimi proizvodi že krije sedanje potrebe notranjega tržišča. V nadaljnjem bo treba razvijati in dopolnjevati zlasti proizvodnjo konzumnih jajc, zelenjave in sadja, ker tega na trgu pogosto primanjkuje ali pa je kvaliteta slaba. Za potrebe zunanjega trga pa je treba nujno povečati proizvodnjo kvalitenega govejega in svinjskega mesa.

Nadalje bo treba letos odločno povečati obdelovalne površine družbenih posestev z zakupom, odkupom in arondacijo. Težiti je treba k poslovnemu združevanju proizvodnih in predelovalnih dejavnosti.

Kljub močnemu in stalnemu naraščanju družbene kmetijske proizvodnje pa ostaja kooperacija s privatnimi kmetovalci še nadalje zelo pomemben činiteljz za povečanje kmetijske proizvodnje in širjenje socialističnih odnosov na vasi in jo je treba zato na temelju obojestranskih ekonomskih interesov intenzivno krepiti tudi v tem letu.

Navedene naloge bodo morali odslej poleg vseh drugih nerešenih vprašanj obravnavati predvsem občinski ljudski odbori s prizadetimi gospodarskimi organizacijami.

V gozdarstvu je treba celotno politiko, ki predstavlja del naše agrarne politike, vskladiti z načeli novo sprejetega zakona o gozdovih in v letu 1962 s končno določitvijo gozdno-gospodarskih območij zagotoviti enoten režim gospodarjenja v družbenem in zasebnem sektorju, v tesni povezavi s komunami.

Posebno skrb je treba posvetiti procesu podružbljenja gospodarjenja z gozdovi v državljanski lastnini, da se zagotovi smotrnejše gospodarjenje. S tem v zvezi bo potrebno tesnejše povezovanje med gozdarskimi in kmetijskimi organizacijami. Pri tem pa mora imeti gozdarska dejavnost pri kmetijskih zadrugah in pri kmetijskih posestvih položaj ekonomskih enot s samostojnim obračunom, da bo vedno razvidno, kako sredstva ustvarjajo in trošijo ter kakšno je morebitno prelivanje teh sredstev med kmetijstvom in gozdarstvom.

V eksploataciji gozdov je treba doseči, da jo opravljajo samo za to usposobljene gospodarske organizacije. Treba je ukiniti žaganje lesa za blagovno proizvodnjo na žagah venecijankah in zagotoviti preko gospodarskih organizacij alimentacijo industrijskih žag zaradi kritja potreb za izvoz in notranje tržišče.

V gozdarski proizvodnji bo treba v tem letu posvetiti mnogo več skrbi obnovi gozdov, predvsem zasajevanju večjih površin z intenzivnimi plantažnimi nasadi, posebno na nekaterih močvirnih območjih, katerih izsuševanje bi bilo za kmetijsko proizvodnjo predrago. Zato je treba vzpostaviti tudi zadostno kapaciteto drevesnice.

Dokončna razmejitev med proizvodno in storitveno obrtjo je eden izmed izhodiščnih pogojev za oblikovanje politike do obrti in zato je to razmejitev treba letos opraviti.

Proizvodno obrt je treba postaviti na iste osnove, ki veljajo za industrijo, zakaj proizvodna obrt mora postati sestavni del industrije oziro-

ma njeno dopolnilo. Temu ustrezna mora biti tudi politika do nje.

V okviru storitvene obrti pa je treba voditi glede na njen različni karakter diferencirano politiko, in sicer:

— Servisna obrtna vzdrževanja in popravila proizvodov trajne vrednosti naj se v svojem razvoju naslonijo prvenstveno na proizvajalce teh proizvodov oziroma uvoznike tega blaga. Občinski organi, odgovorni za blagovni promet, naj zato v smislu predpisov uporabljajo sankcije proti prodaji blaga trajne vrednosti, za katerega ni urejena servisna služba.

— Povečani obseg uslug storitvene obrti za vzdrževanje in popravila potrošnega blaga je predvsem v večjih središčih treba doseči z ustanavljanjem in organizacijo večjih, specializiranih in moderno opremljenih servisnih obratov.

— Storitveno obrt za osebne usluge je treba še nadalje širiti in posvetiti več skrbi kulturnejši ureditvi lokalov in kulturnejši postrežbi.

— Naraščanje življenjske ravni in številne urbanistične rešitve, ki nam pogosto zmanjšujejo delovne površine, narekujejo intenzivnejša vlaganja v izgradnjo novih prostorov za obrtno dejavnost.

— Davčna politika do storitvene dejavnosti mora biti takšna, da stimulira njen razvoj. Zato je potrebno, da se v storitveni obrti sprostijo cene, politika pavšaliranja pa naj bo zastavljena tako, da bo stimulativna in da bo silila obrtne organizacije k večjim naporom za ustvarjanje sredstev za modernizacijo. S to politiko pavšaliranja je treba sredstva koncentrirati na enem mestu v komuni in z njimi obvezno ustanavljati novo modernejšo obrtno dejavnost.

To pa lahko ljudski odbori dosežejo le, če višino pavšalno predpisanih obveznosti obrtnih organizacij prilagodijo višini obveznosti po rednem obračunu.

Komunalne dejavnosti, predvsem pa komunalna podjetja naj bi v tem letu končno uresničila smernice, ki jih je postavila pred leti resolucija Zvezne ljudske skupščine o razvoju osebne in splošne potrošnje in za katere so že nastali objektivni pogoji. To je važno predvsem glede smernic za ureditev cen komunalnih uslug, povsod tam, kjer je potrošnik znan in kjer je potrošnjo možno določiti po potrošniku (plin, voda, elektrika, mestni promet in podobno). Tiste gospodarske organizacije, ki imajo osnovna sredstva z dolgotrajno amortizacijsko dobo, naj oblikujejo svoje cene na nivoju enostavne reprodukcije, tiste gospodarske organizacije pa, ki imajo v osnovnih sredstvih predvsem opremo s krajšo amortizacijsko dobo, naj oblikujejo svoje cene na nivoju razširjene reprodukcije.

Zaostrena politika do formiranja obratnih sredstev in obseg razpoložljivih investicijskih sredstev na temelju predpisov naj ne vpliva na porast gradbenih uslug v letu 1962. Zato bodo morale gradbene organizacije iskati nove možnosti in tehnične prijeme, da zagotovijo pričakovani porast proizvodnje.

Vsa prizadevanja na področju gradbeništva naj v letu 1962 karakterizira stremljenje, da se gradbena podjetja v večji meri razvijajo od sedanjih uslužnostnih v proizvajalna podjetja. V tem smislu je treba, izkoriščajoč ustrezne možnosti posebej še s kratkoročnim kreditiranjem, podpreti gradnjo stanovanj za tržišče in pri tem poleg obstoječih montažnih sistemov razvijati tudi polmontažni opečni sistem. Neposreden rezultat tega bo ponovna vzpostavitev sedaj porušene enakomernosti v stanovanjski graditvi, kar naj omogoči boljše izkoriščanje gradbenih in še posebej gradbeno-obrtnih kapacitet.

Dosledno izvajanje zakona o izgradnji investicijskih objektov mora dovesti do popolnejše tehnične dokumentacije in obveznega avansiranja pred začetkom del, kar bo omogočilo gradbenim podjetjem, da gradijo hitreje in solidneje in da povečajo produktivnost dela.

Eden pomembnih pogojev za uspešen razvoj gradbeništva so dobro organizirani projektantski biroji. Spričo obstoječih objektivnih pogojev je treba pospeševati oblikovanje večjih in specializiranih projektantskih organizacij tako, da se najrazvitejše usposobijo za prevzemanje ingeneering nalog.

Na področju gradbene obrti, instalacijskih in montažnih podjetij je treba doseči višjo stopnjo specializacije posebno pri instalacijskih podjetjih, ki so orientirana na industrijsko, odnosno stanovanjsko montažo.

Investicijska vlaganja v promet so omogočila prometnim organizacijam tak razvoj njihove dejavnosti, da danes promet ne ovira normalnega razvijanja gospodarstva, kar pa ne velja za telegrafsko-telefonske komunikacije. Zaostalost le-teh postaja resna ovira za gospodarstvo. Zato je letos pri razširjenju te mreže treba uveljaviti načelo, da ljudski odbori s svojimi sredstvi grade stavbe, poštni podjetji pa omrežje in centrale s sredstvi svojih in družbenih skladov.

Medtem ko je vozni park v prometu v zadnjih letih dosegel znaten napredek, ugotavljamo še vedno močno zaostajanje v pogledu vzdrževanja in modernizacije prometne mreže tako v železniškem kot v cestnem prometu.

Pri vzdrževanju in modernizaciji cestnega omrežja bo moralo pomembno vlogo odigrati novo podjetje za vzdrževanje cest.

Kakor v trgovini, tako je tudi v gostinstvu restavracijski gostinski prostor postal ovira za normalen razvoj potrošnje in življenjske ravni, zato ga bo treba povečati. Zato naj se dovoljujejo le take rekonstrukcije, ki bodo poleg modernizacije lokalov zagotavljale tudi ustrezno povečanje gostinskih prostorov. Poleg razširjenja in nujne modernizacije obstoječih gostinskih kapacitet bo treba graditi že letos nove, pri čemer naj predvsem moderne samopostrežne restavracije pomagajo hitro odpravljati obstoječe pomanjkanje prostora.

Občinski ljudski odbori naj sprejmejo takšne ukrepe, ki bodo usmerjali gostinske kolektive k modernizaciji prostorov, poslovanje v neprimernih prostorih pa naj preprečijo.

Podobno kot v obrti je treba z ustrezno davčno politiko usmerjati težnje gostinskih kolektivov v širjenje in modernizacijo gostinskih kapacitet.

Poleg dokončanja začetih gradenj in ustvarjanja še drugih pogojev za uspešnejši razvoj turizma je treba v tekočem letu preusmeriti politiko delovnih kolektivov v to, da bodo svoja sredstva v večji meri vlagali v izgradnjo rekreacijskih objektov v bližini industrijskih središč, kar naj poveča možnosti za popoldansko in nedeljsko rekreacijo. Za pospešeno izgradnjo teh objektov v bližini mestnih in industrijskih središč pa naj občinski ljudski odbori svoja sredstva usmerjajo predvsem v komunalno ureditev določenih področij, kjer bodo gospodarske organizacije gradile te svoje objekte, ki pa naj prej ali slej postanejo odprtega tipa. Poleg omenjenih nalog je treba v tekočem letu posvetiti več pozornosti turistični propagandi, t. j. izdelavi raznih letakov in predvsem napisnih tabel ob avto cestah in ob vpadnicah v industrijske centre.

ZUNANJETRGOVINSKA MENJAVA

Še večja delitev dela v proizvodnji zahteva vse širše proizvodno sodelovanje ne samo v okviru nacionalnih mej, marveč tudi izven njih v mednarodnem merilu. To dejstvo in pa potreba po hitrejšem uravnovešenju zunanjetrgovinske bilance terjata od naših proizvodnih organizacij, da se intenzivneje vključujejo s svojo dejavnostjo v mednarodno tržišče. Povečana vključitev v mednarodno menjavo je osnovni pogoj za perspektivni razvoj sodobne in visoko produktivne proizvodnje v velikih serijah, ki se ne morejo racionalno razvijati v ozkih mejah notranjega tržišča.

Na področju okraja je mnogo podjetij že navezalo stike z raznimi podjetji v inozemstvu v pogledu medsebojnega proizvodnega sodelovanja. Te stike bo treba v tem letu še poglobiti in s tem razširjati to sodelovanje. Predvsem pa bo treba povečati izvoz neposredno tistih proizvodov, ki niso vključeni v direktne proizvodne aranžmaje in za katerih visokorentabilno proizvodnjo so na našem področju dani pogoji.

V pogledu hitrejšega prilagojevanja zahtevam zunanjega tržišča bo treba posebno skrb posvečati dviganju kvalitete in prilagojevanju proizvodnih stroškov zunanjim pogojem na ravni bodočih urejenih odnosov brez premij in faktorjev. V zvezi s tem je potrebno, da se podprejo prizadevanja za odpravo neskladnosti v obstoječih instrumentih in zagotovi povečana stimulacija neposrednim izvoznikom v pogledu njihove udeležbe na devizah.

S takšno usmeritvijo in s povečanimi napori v pogledu izvoza pričakujemo, da se bo na področju okraja v letu 1962 stopnja izvoza povečala za okoli 20 %, medtem ko se bo v sami industriji lahko povečala za preko 30 %. Še posebno pozornost pri izvozni dejavnosti pa bo treba posvečati ustvarjanju neblagovnih deviznih dohodkov s področja turizma, prevoznih in tranzitnih storitev.

INVESTICIJSKA POLITIKA

Investicijska politika bo v letu 1962 na področju okraja morala izhajati predvsem iz objektivnih možnosti, nastalih v dosedanjem procesu družbenega razvoja, in iz potreb, ki jih narekujejo splošno stanje našega gospodarstva ter smernice našega perspektivnega razvoja. Pri tem je treba izhajati iz dejstva, da so zaradi povečanja zveznih in republiških sredstev zmanjšane možnosti za razporejanje sredstev v samostojne investicije na področju okraja. Zato bo potrebno politiko glede pomembnejšega gospodarskega investiranja v okviru občin in okraja tesno vskladiti s politiko republike.

Medtem ko naj bi vsa investiranja v obstoječih gospodarskih organizacijah za odpravo ozkih grl, za izboljšanje tehnoloških postopkov, za določene programske preorientacije itd. potekala predvsem iz sredstev gospodarskih organizacij samih, naj bi se sredstva družbenih investicijskih skladov uporabljala skladno s smernicami razvoja proizvodnje kot udeležba pri večjih investicijah v primarnih in sekundarnih proizvodnih dejavnostih, ki bodo imele bistven vpliv na spremembo strukture proizvodnje ali pa kot samostojne investicije v terciarnih dejavnostih, kjer nastajajo večje potrebe.

Ne glede na raven in karakter vlaganja pa bo treba bolj kot doslej upoštevati ekonomska merila tako, da se bodo razpoložljiva sredstva trošila predvsem v tiste namene, ki bodo ob najmanjših vlaganjih zagotovili najhitrejše in največje ekonomske učinke.

Razmerje med negospodarskimi in gospodarskimi investicijami v osnovna sredstva naj bi se v tem letu gibalo približno v razmerju 45:55 odstotkov, kar je sicer nekoliko več v korist negospodarskih investicij, kot smo to predvidevali v programu petletnega razvoja, in sicer zaradi nekaterih večjih gradenj negospodarskega značaja, ki jih je treba v tem letu še dokončati.

Na področju gospodarskih investicij naj bi bil pretežni del sredstev usmerjen v industrijo, in sicer najmanj 45 %, preostala sredstva pa naj bi se v večji meri usmerjala v komunalno gospodarstvo, promet in kmetijstvo.

Zaradi izrednega pomena za nadaljnji razvoj industrije, za njeno boljšo preskrbljenost z električno in toplotno energijo, za izboljšanje negativne energetske bilance v ljubljanskem bazenu ter za oplemenitenje in povečanje potrošnje premogov, ki se pridobivajo na območju okraja, bo posebno važna izgradnja velikega elektro-toplotnega objekta, ki se bo morala pričeti že sredi leta 1962 in ji je treba dati izjemno važno mesto. Pri ostalih vlaganjih v industrijo bo treba dati prednost tistim investicijam, ki so namenjene za modernizacijo proizvodnje z nabavo strojev in naprav najmodernejše izvedbe. Le tako bo mogoče doseči, da proizvodnja ne bo zadoščala samo po količini, temveč tudi po pestrosti sortimenta in sodobni kvaliteti. Poleg tega bo treba prvenstveno zagotoviti vlaganja za razvoj raziskovalnega dela in za razširitev kapacitet in novih gradenj objektov za izobraževanje strokovnih kadrov.

Pri usmerjanju občinskih investicijskih skladov ter okrajnega investicijskega sklada v industrijske investicije je potrebno zagotoviti takšno politiko, da se bo podpirala predvsem izgradnja elektro, kemične in kovinske industrije, torej strok, ki so bile izbrane, da jih bomo v naslednjem obdobju pospešeno izgrajevali zaradi hitrejšega spreminjanja strukture industrije in pa proizvodnje nasploh.

Na področju negospodarskih investicij naj bi bil pretežni del sredstev usmerjen tudi to leto v stanovanjsko izgradnjo in to najmanj 45 %, od ostalega pa pretežni del v investicije za šolstvo in komunalo.

Z ekonomskimi in drugimi ukrepi je treba doseči, da se obdrži osnovno razmerje med gospodarskimi in negospodarskimi investicijami, kakor tudi glavni odnosi med vlaganji v posamezne gospodarske panoge v okvirih, predvidenih v tej resoluciji.

DELITEV DRUŽBENEGA PROIZVODA

V praktičnem uveljavljanju gospodarskega sistema znotraj gospodarskih organizacij in izven njih ter ob upoštevanju načel te resolucije je treba osnovno skrb posvetiti vzdrževanju obstoječih osnovnih odnosov v razdelitvi družbenega proizvoda oziroma razmerij, ki jih predvideva osnutek perspektivnega programa gospodarskega razvoja. Ta razmerja so naslednja:

Od celotnega družbenega proizvoda, ustvarjenega na območju okraja,

naj bi se trošilo za osebno potrošnjo 39 %, za gospodarske investicije 20 odstotkov, za negospodarske investicije 11 % in za splošno potrošnjo 5 odstotkov. Ti splošni odnosi veljajo za območje celotnega okraja in okrajni ljudski odbor naj bi s svojo gospodarsko politiko zagotovil njihovo ravnovesje.

Pri vzdrževanju tega ravnovesja bodo morali najpomembnejšo vlogo odigrati pravilniki o delitvi dohodka gospodarskih organizacij. Ti pravilniki bodo morali zagotoviti ravnovesje med osebnimi dohodki, gospodarskimi investicijami in investicijami za družbeni standard, upoštevajoč dosedanja razmerja, spremembe, ki jih prinašajo instrumenti novega gospodarskega sistema in spremembe, ki nastajajo v novih pogojih gospodarjenja.

ZAKLJUČEK

Uresničenje ciljev te Resolucije je v polni meri odvisno od družbenih činiteljev. Za to je odločujoča njihova aktivna vloga in potrebna njihova združena akcija. Zaradi tega daje okrajni ljudski odbor občinskim ljudskim odborom, gospodarskim organizacijam, samostojnim zavodom in drugim organizacijam naslednja priporočila:

— Organi delavskega samoupravljanja in delovni kolektivi naj vložijo vse možne napore za povečanje proizvodnje, produktivnosti dela in za uresničitev izvoznih nalog po tej Resoluciji.

— Občinski ljudski odbori naj za uresničitev nalog po tej Resoluciji vskladijo in povežejo celotno materialno aktivnost vseh činiteljev v komuni.

— Zbori proizvajalcev naj vodijo organizirano družbeno skrb za naraščanje proizvodnje in produktivnosti dela, za gospodarjenje nasploh in nad delitvijo čistega dohodka v gospodarskih organizacijah. V ta namen naj stalno spremljajo razvoj gospodarstva v komuni in posebej tudi poslovanje posameznih gospodarskih organizacij.

— Mestni svet naj skrbi za to, da bo Ljubljana načrtno izgrajevala komunalno tehnične pogoje za razvoj mestnega gospodarstva, posebno industrije, trgovine, gostinstva in uslužnostne obrti. Te panoge so na območju mesta v zadnjih letih relativno zaostajale za razvojem na območju okraja in za potrebami, ki jih narekuje razvoj glavnega mesta.

— Okrajne zbornice naj strokovno pomagajo gospodarskim organizacijam in okrajnemu ljudskemu odboru pri uresničevanju načel gospodarskega razvoja.

— Sveti in upravni organi okrajnega ljudskega odbora naj pomagajo občinskim ljudskim odborom in njihovim svetom pri izpolnjevanju nalog, ki izhajajo iz te Resolucije in stalno spremljajo družbeni in gospodarski razvoj svojega področja ter pravočasno predlagajo okrajnemu ljudskemu odboru ukrepe za usmerjanje tega razvoja v duhu te Resolucije.

Štev.: 30-03/62.

Ljubljana, 13. marca 1961.

Predsednik
okrajnega ljudskega odbora:
Boris Mikoš l. r.

16.

Na podlagi 2. odstavka 15. člena ter 64. člena zakona o okrajnih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52) in 12. ter 15. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstvenem zavarovanju kmetijskih proizvajalcev (Ur. l. LRS št. 30/61) je okrajni ljudski odbor Ljubljana na 42. skupni seji okrajnega zbora in zbora proizvajalcev dne 13. marca 1962 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o razširjenem zdravstvenem zavarovanju kmetijskih proizvajalcev v okraju Ljubljana

Odlok o razširjenem zdravstvenem zavarovanju kmetijskih proizvajalcev v okraju Ljubljana, objavljen v Glasniku okraja Ljubljana št. 29/61, se spremeni in dopolni tako, da se njegovo prečiščeno besedilo glasi:

ODLOK

o razširjenem zdravstvenem zavarovanju kmetijskih proizvajalcev v okraju Ljubljana

1. člen

V okraju Ljubljana se v skladu z določbami zakona o zdravstvenem zavarovanju kmetijskih proizvajalcev vpelje razširjeno zdravstveno zavarovanje vseh kmetijskih proizvajalcev in njihovih družinskih članov, ki so navedeni v 2. členu zakona o zdravstvenem zavarovanju kmetijskih proizvajalcev (v nadaljnjem besedilu: zavarovanci), v kolikor niso ti zdravstveno zavarovani po drugih predpisih o zdravstvenem zavarovanju ali kot člani sklada za zavarovanje obrtnikov.

2. člen

Z razširjenim zdravstvenim zavarovanjem se zagotovijo zavarovancem brezplačne pravice do dajatev in storitev iz 9. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju kmetijskih proizvajalcev, tako, da preostalo razliko stroškov, ki jo ne poravna osnovno zdravstveno zavarovanje, namesto zavarovancev krije sklad razširjenega zdravstvenega zavarovanja. Razširjeno zdravstveno zavarovanje krije stroške za tele zdravstvene storitve, in sicer:

1. 10 % stroškov:

a) za porodniško pomoč doma in v bolnici in zdravljenje v bolnici v zvezi z nosečnostjo ali porodom, razen umetnega splava;

b) za bolnično zdravljenje predšolskih otrok ter učencev in študentov vseh šol ter za oskrbo doječih mater, ki so pri otroku v bolnici;

c) za bolnično zdravljenje raka, leukemije in drugih podobnih malignih obolenj;

č) za zdravljenje v kateremkoli zdravstvenem zavodu, če zbolijo za malarijo, mumpsom, mikrosporijo, favusom (ščitavico), trihofitijo, ali gripo, kadar se katera teh bolezni pojavi v obliki epidemije;

d) za zdravljenje v ustreznem zdravstvenem zavodu, če zbolijo za duševno boleznijo, kadar bolnik ni nevaren za življenje drugih;

e) za bolnično zdravljenje življenjsko nevarnih poškodb ali za nujne zdravniške posege v bolnici.

25. % stroškov:

a) za ambulantno zdravljenje (splošno in specialno);

b) za zdravljenje od 15. dneva dalje v splošnih ali specialnih bolnicah, kolikor ni v tem členu drugače določeno;

c) za zdravljenje sladkorne bolezni v vseh zdravstvenih zavodih.

3. 50 % stroškov:

a) za preglede in zdravljenje na bolnikovem domu in za potne stroške zdravnika;

b) za zdravljenje prvih 14 dni v splošnih in specialnih bolnicah, kolikor ni v tem členu drugače določeno;

c) za cepljenja, ki niso po posebnih predpisih obvezna;

č) za izdiranje zob;

d) za zdravila, zdravstvena sredstva in sanitetni material, če ni to vračunano že v ceni za posamezne druge zdravstvene storitve in kar ni upoštevano že v 14. toč. 8. člena zakona.

3. člen

Dodatno k pravicam iz prejšnjega člena imajo zavarovanci še tele pravice:

1. pravico do brezplačnega prevoza, kadar je tak prevoz iz zdravstvenih razlogov nujno potreben, za osebo, ki se je življenjsko nevarno poškodovala ali glede katere so nujni zdravniški posegi v bolnici v smislu e) odstavka 1. skupine stroškov 9. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju kmetijskih proizvajalcev. V takih primerih poravna sklad razširjenega zdravstvenega zavarovanja razliko v višini 10 %, ki so jo doslej plačevali zavarovanci;

2. pravico do brezplačne nabave očal pod pogoji, ki veljajo za osebe, zavarovane po zakonu o zdravstvenem zavarovanju delavcev in uslužbencev;

3. pravico do brezplačnega zdravljenja zobnih in ustnih bolezni ter do zobotehničnih in zobnih protetičnih del.

4. člen

Pravice iz razširjenega zdravstvenega zavarovanja, ki jih zajema ta odlok, so zagotovljene zavarovancem v mejah in pod pogoji, ki jih določajo zakon o zdravstvenem zavarovanju delavcev in uslužbencev ter na podlagi tega zakona izdani predpisi.

5. člen

Za finansiranje razširjenega zdravstvenega zavarovanja plačujejo kmetijski proizvajalci za vsako zavarovano osebo premijo v znesku 2600 dinarjev letno od 1/1-1962 dalje.

6. člen

Pravice zavarovancev po določbah tega odloka stopijo v veljavo istočasno z veljavnostjo zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstvenem zavarovanju kmetijskih proizvajalcev, t. j. od 8/12-1961 dalje.

7. člen

Ta odlok se objavi v Glasniku, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Štev.: 190-2/62

Ljubljana, 9. marca 1962

Predsednik
okrajnega ljudskega odbora
Boris Mikoš l. r.

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA LJUBLJANA-CENTER

198.

Na podlagi 127., 128. in 134. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. l. FLRJ št. 19/52) in 118. člena statuta občine Ljubljana-Center, je občinski ljudski odbor Ljubljana-Center na seji 15. marca 1962 sprejel tale

SKLEP

Skličejo se zbori volivcev za vse volilne enote obeh zborov občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Center s temle dnevnim redom:

1. Razprava o osnutku programa gospodarskega razvoja in proračuna občine Ljubljana-Center za leto 1962.
2. Razprava o predlogih kandidatur za volitve sodnikov porotnikov.
3. Razno.

Zbori volivcev bodo v času od 22. do 30. marca 1962.

Znak: T-013/sklic zborov volivcev

Ljubljana, 15. marca 1962

Predsednik
občinskega ljudskega odbora
Majda Bojc, l. r.

199.

Na podlagi petega in šestega odstavka I. točke dela V tarife prometnega davka (Ur. l. FLRJ št. 19/61, 27/61, 31/61, 45/61 in 6/62) in 2. točke 24. člena statuta občine Ljubljana-Center je občinski ljudski odbor Ljubljana-Center na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 15. marca 1962 sprejel

ODLOK

o spremembah odloka o pobiranju občinskega prometnega davka

1. člen

V delu C tarife občinskega prometnega davka (Glasnik, uradni vestnik okraja Ljubljana št. 101-540/59) se tar. št. 2 spremeni in se glasi:

»Tar. št. 2: Od prometa alkoholnih pijač v gostinstvu od dosežene prodajne cene:

a) od naravnega vina 20 %

b) od drugih alkoholnih pijač 20 %

Opomba:

1. V davčno osnovo po tej tarifni številki se ne všteva gostinska postrežnina, in sicer od dneva, ko je bila vpeljana.

2. Davek po tej tarifni številki plačajo vsa gostinska podjetja in gostišča, menze, delavske restavracije, klubi, počitniški domovi in planinske postojanke, gostišča, ki so v sestavu drugih dejavnosti, in podobni obrati.

2. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Glasniku, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Znak: D/10-421/promet. davek

Ljubljana, dne 15. marca 1962

Predsednik
občinskega ljudskega odbora
Majda Bojc, l. r.

VSEBINA

15. Resolucija o politiki gospodarskega razvoja v okraju Ljubljana za leto 1962.

16. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o razširjenem zdravstvenem zavarovanju kmetijskih proizvajalcev v okraju Ljubljana.

198. Sklep o sklicu zborov volivcev občine Ljubljana-Center.

199. Odlok o spremembah odloka o pobiranju občinskega prometnega davka občine Ljubljana-Center.